

Dózsás hírek

„Itt van az ősz, itt van újra...”

Harmadikosok lettünk. Niki néni és Éva néni mindig azt mondja, már nagyok vagyunk. Lehet benne valami, mert évnnyit után szinte rögtön elkezdjük az ismétlést, pedig még olyan csábítóan jó idő volt. Azért az is igaz, hogy az év eleji felméréseink nem sikerültek rosszul, és sok közös programunk volt a tanulás mellett.

Gyűjtöttünk hulladékot és gesztenyét, melyben a szüleink sokat segítettek, amit nagyon köszönünk! A bevétel is jól jön majd a tavaszi kiránduláshoz.

Az órák ilyenkor szeptemberben az ősz jegyében tel-

nek: készítettünk őszi fákat többféle technikával, baglyokat az ajtónkra. Megünnepeltük szeptemberi születésű osztálytársainkat és Elek Apót, hiszen az Ő születésnapján tartjuk a népmese napját. Ebből a számunkra fontos alkalomból sok illusztrációt készítettünk. Néhányat elvittünk a Zsigmond Ferenc Városi Könyvtárba Edit néninek, aki meghívta osztályunkat mesehallgatásra. Nagyon élveztük, mert nem csupán hallgattuk a mesét, mi is részesei voltunk annak.

osztálynak ezt a programot. Mivel Gábor bácsi vadász, ezért sok érdekességet mutatott és mondott el.

De kezdjük az elején. Reggel 8-ra gyülekeztünk az iskola előtt. Nagyon vártuk az indulást, mert traktor pótkocsin utaztunk, mint azt a vadászok is szokták. Első megálló a tehenészet mögötti halastavaknál volt. Láttunk gémekeket, sirályokat, összehasonlítottuk a nádat és a gyékényt. Az egyik tavat pont akkor halászták le és megengedték, hogy közelről nézhessük. Nagyon érdekes volt! Séta közben fel kellett ismernünk azokat a mezei növényeket, melyekről már tanultunk: mezei cickafark, mezei katáng, csalán, perje, rozsnok, csenkesz, csillagpázsit...

Következő állomásunk Tiszagyenda mellett volt. A fácános és a vadászház. Simogattunk fácánokat, láttunk több százat. Gábor bácsi vetített képeket a környéken élő mezei állatokról, és sok érdekességet mesélt róluk. Megmutatta azokat a sípokokat is, melyekkel a vadászok utánozzák az ál-

latok hangját. Anyúlsíp volt a legviccesebb. Az előadás végén egy feladatlapot oldottunk meg, hogy ellenőrizzük, mit tanultunk. Dóri anyukája, Török Timi néni, gondoskodott elemőzsiáról is. Sütött nekünk sajtos rudat és mini kakaós csigát. Kaptunk gyümölcssteát és szőlőt.

Nagyon köszönjük mindkettőjüknek ezt az emlékezetes napot!

3.a osztály tanulói

Erdőtelekre kirándultunk

Szeptember 29-én gyönyörű napra ébredtünk, ideális idő volt a kirándulásra. A gyerekek alig várták már, hogy ebéd után induljunk az állomásra, s vonattal utazzunk Erdőtelekre.

Az utazás alatt sokat beszélgettünk, figyeltük a körülöttünk lévő tájat. Az állomástól gyalogosan mentünk az arborétumba, mely ilyenkor ősszel csodálatos színek-

ben várja a látogatókat. A bejáratnál több, nagy gesztenyefa várt minket, s ennek a gyerekek sem tudtak ellenállni. Rögtön elkezdték gyűjteni, aminek az lett a következménye, hogy tele lettek a táskák. Sétánk során megismerkedtünk a terület történetével. Sok-sok ismerős és számunkra ismeretlen növényt csodálhattunk meg. Nagy örömmel egy kis mókusz megmutatta magát.

A tó közepén lévő tisztáson jót játszottunk, majd énekelünk.

Végül elindultunk a vonathoz, azonban a visszafelé vezető út mintha kicsit hosszabb lett volna...

Fáradtan, de sok élménnyel gazdagodva tértünk haza. Az összegyűjtött, gyönyörű levelekből és termésekből másnap szép asztali díszet készítettünk.

a 2. a osztályos tanító néni

Gyökerek és szárnyak

Az idei tanév mindkettőnknek különleges feladatot hozott.

Hiszen, van-e szebb cél tanító számára, mint egy iskolát kezdő kis csapat osztállyá kovácsolása?

Ebben a folyamatban fontos szerepet kapnak a tanórákon kívül együtt töltött idő is. S ha még sikerül egy olyan gyöngyszemre lelni, mint a Hortobágy kapujaként emlegetett Nagyiván Tájháza, az egy külön szerencse.